

РЕШЕНИЕ

№ 1388

гр. София, 03.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Калинка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **22** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Държавна агенция за метрологичен и технически надзор срещу решение № 3917/21.10.2022 г. на СРС, НК, 12-ти състав, постановено по НАХД № 5663/2022 г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ N НЯСС-43 от 24.02.2022 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, на основание чл. 83 от ЗАНН във връзка с чл. 201, ал. 12 и чл. 200, ал. 1, т. 39 от Закона за водите /ЗВ/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 190а, ал. 2 във връзка с чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите.

Касаторът твърди, че е неправилен изводът на съда, че не са спазени давностните срокове на чл. 34 ЗАНН. Твърди, че като дата на извършване на нарушението е посочена датата 1.12.2020 г. – т.е. денят, следващ този, в който срокът на даденото предписание е изтекъл. Контролните органи нямат задължение още на посочената дата да проверяват изпълнено ли е било предписанието, а и обективно това не е било възможно. В случая е било констатирано нарушение, но не и данни за извършителя му. Последният е установен на 3.6.2021 г., а АУАН е съставен на 24.8.2021 г., в рамките на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Ответникът Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ не взе становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Решението е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 03.06.2021 г. на основание чл. 190, ал. 4, т. 2 от Закона за водите е извършена проверка на язовир „Караманите“, находящ се в поземлен имот № 36302.53.31, в землището на [населено място], [община] дол, който съгласно Акт за публична държавна собственост № 9901/18.02.2020 г. е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, за което е съставен констативен протокол № 05-01-40/03.06.2021 г. Вследствие на проверката, чрез обход и оглед на малка язовирна стена и съоръженията към нея и преглед на документацията от експлоатацията е установено, че не е изготвен инвестиционен проект- заснемане, такъв не е представен в ДАМТН и не са представени доказателства от собственика за наличието на такъв, т.е. че не е изпълнено от управителя на язовир „Караманите“ задължителното предписание, дадено в констативен протокол № 05-01 - 36/28.09.2020 г. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, а именно - да се представи в ДАМТН инвестиционен проект - заснемане, който да бъде одобрен по реда на чл. 145, ал. 5 от ЗУТ, със срок на изпълнение до 30.11.2020 г.

За горепосоченото нарушение е издаден АУАН № 05-182/24.08.2021 година. В същия актосъставителят Н. В. И., на длъжност главен инспектор в РО НЯСС „Североизточна България“ при ДАМТН е констатирала, че в хода на проведената проверка е било установено, че за яз. „Караманите“ липсват данни за основни технически параметри на хидротехническото съоръжение, няма проектна документация и други. За привеждането на обекта в съответствие с изискванията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние от 28.02.2020 г. /Наредбата/, на дружеството е дадено предписание, което не е своевременно изпълнено. С това е нарушена нормата на чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите, като нарушението се считало извършено на 01.12.2020 г., а установяването му станало при проверка, осъществена на 03.06.2021 г. По съставения акт са подадени писмени възражения в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. В тях се твърди, че към момента на получаване на предписанията

отговорното за стопанисването на язовира юридическо лице вече е било предприело действия по привеждане на обекта в съответствие с изискванията на Наредбата. Същевременно, до ДАМТН била отправена молба с искане за даване на изрични указания по прилагане на чл. 106, ал. 1, т. 2 от горепосочения подзаконов нормативен акт, а неполучаването на отговор поставило лицето в обективна невъзможност да изпълни задълженията си. На територията на водното съоръжение били извършвани ремонтни дейности по реконструкцията му, като изисканата документация към онзи момент се намирала в изпълнителя на проекта.

На основание акта по образуваната административно-наказателна преписка, от страна на председателя на ДАМТН е издадено наказателно постановление N НЯСС-43 от 24.02.2022 г., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 190а, ал. 2 от ЗВ. Наказващият орган приел разгледаните по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН възражения за неоснователни и възприел идентична с установената в АУАН фактическа обстановка. Предвид така установеното, с оспореното решение е прието, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят отмяна на процесното наказателно постановление, без необходимост от обсъждане на доказателствата за наличие на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който то е наложено. Прието е, че АУАН е съставен след изтичане на давностния 3-месечен срок от откриване на нарушителя, закрепен в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. От събраните по делото доказателства категорично се установява, че срокът за изпълнение на дадено при предходна проверка от страна на ДАМТН предписание е бил до 30.11.2020 г. Актът, с който е установено нарушението, на свой ред, е издаден на 24.08.2021 г., което бележи закъснение с повече от осем месеца след изтичане на предоставения срок. Прието е, че първият възможен момент, от който може да бъде установен нарушителят, е денят, следващ този, който е определен като краен срок за изпълнение на дадените задължителни предписания, а именно: 01.12.2020 г. След тази дата за административнонаказващия орган е възникнало задължение да установи дали са изпълнени дадените предписания, респективно, считано от 01.12.2020 г. е започнал да тече 3-месечния срок за упражняване на контрол по изпълнението на дадените предписания и за констатиране факта на бездействие от страна на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, в чиято тежест е било изпълнението на издадено предписанието. В случая нарушението е осъществено под формата на бездействие и началният момент, от който деянието се счита довършено е денят, следващ изтичането на регламентирания срок за изпълнение на задължението. Същият съвпада и с момента на откриване на нарушителя, доколкото предписанието е дадено от длъжностните лица на ДАМТН, като последните са разполагали с ясна представа относно това коя е крайната дата за изпълнение на съответното задължение и е следвало да проследят дали последното е било своевременно изпълнено. Ето защо, след като в случая до 30.11.2020 г. е следвало да бъде изпълнено даденото предписание по представяне на инвестиционен проект – заснемане пред ДАМТН, срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е започнал да тече от следващия ден - 01.12.2020 г., като АУАН е бил съставен след изтичането на три месеца от този момент, а именно - на 24.08.2021 г., поради което определеният в закона 3-м. срок вече е бил изтекъл, което е абсолютна отрицателна предпоставка за реализиране

административнонаказателната отговорност на извършителя на нарушението.

Настоящият състав, като взе предвид становищата на страните, както и събраните доказателства, намира, че не са допуснати процесуални нарушения по установяване на релевантните за спора факти. СРС е обсъдил събраните по делото доказателства, като именно въз основа на тяхната съвкупна преценка е приел за установени изложените по-горе факти.

При постановяване на решението СРС не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. В съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 1 от НПК, решението, с което е прието за доказано административното нарушение, е взето на основата на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Не е налице непълнота, неяснота или противоречие в мотивите на СРС. Те са последователни, категорични и безпротиворечиви.

Касаторът твърди, че РС е стигнал до неверен извод относно установяване на нарушителя. Твърди, че към посочената по-горе дата – 1.12.2020 г. той не е бил установен. Това становище обаче не се подкрепя от събраните и обсъдени доказателства. Видно от констативния протокол от 16.6.2020 г., още на тази дата се сочи, че е извършена проверка на процесната язовирна стена, като в протокола изрично е отбелязано в графата „собственик“, че тя е публична държава собственост, предоставена за стопанисване на „ДПУСЯ“, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Ц. Б., изпълнителен директор. Ето защо и доколкото е посочено, че на основание чл. 190а, ал. 2 Закона за водите, отговорност за изпълнението му носи „собственикът“, то следва да се приеме, че още към този момент е бил известен субектът който носи отговорност за изпълнение на предписанието и съответно– би понесъл отговорност в случай на неизпълнението му.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено, а НП– потвърдено. Настоящият състав не споделя изводите на СРС, направени въз основа на очертаната фактическа обстановка, че са налице предпоставките на чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Задължителното предписание, което се установява, че е дадено по делото, е принудителна административна мярка, която се налага в рамките на друго производство, различно от това по установяване на нарушението и евентуално – налагане на наказанието. В практиката на АССГ по безпротиворечив начин е възприето становището, че тази мярка не е част от производството по налагане на наказанието.

Ето защо настоящият състав намира, че срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН не би следвало да се брой по приложения от СРС начин. Издаденият АУАН № 05-182/24.08.2021 година не може да се приеме, че е издаден след изтичане на посочения срок.

АУАН и НП са съставени в рамките на предоставените на издателите им правомощия. Спазени са сроковете по ЗАНН за издаването им. В хода на административно-наказателното производство не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения.

От фактическа страна следва да се направи извод, че въз основа на събраните и установени доказателства се установява деянието, за което е санкциониран ответника по жалбата, а именно, че за яз. „Караманите“ липсват данни за основни технически параметри на хидротехническото съоръжение, няма проектна документация и други. Не са представени нови доказателства, които да опровергават тези изводи.

От правна страна следва да се приеме, че е налице установеното нарушение- на нормата на чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите, предвиждаща задължение на собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях да изпълняват предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 Закона за водите.

Ето защо следва да се приеме, че са налице и предпоставките на санкционната норма на чл. 200, ал. 1, т. 39 Закона за водите за налагане на процесното наказание – имуществена санкция от 1000 лв.

По разноските. По разноските. При този изход на спора, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, като то следва да бъде определено в размер на по 80 лева за всяка една от инстанциите, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 3917/21.10.2022 г. на СРС, НК, 12-ти състав, постановено по НАХД № 5663/2022 г. **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление N НЯСС-43 от 24.02.2022 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ **ДА ЗАПЛАТИ НА** Държавна агенция за метрологичен и технически надзор 160 лв. разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.